

tægter have været 15,897,000 Rdlr. Der er altsaa imellem de ordinaire Indtægter og Udgifter en omtrentlig Forskjel af 3,920,000 Rdlr. Na, det er det endelige Resultat, jeg her har opstillet, idet jeg nemlig antager, at det ikke er hensigtsmæssigt at opholde Thinget med Op læsningen af de mange Tal, hvilket vilde være fornødent for at paavise Resultatets Rigtighed i dets Enkeltheder; men jeg har naturligviis Tallene i Reserue, forsaavidt der skulde gjøres Indsigelse mod Rigtigheden af, hvad jeg her har anført. Disse 3,920,000 Rdlr. ere altsaa Udgifter, der ikke have kunnet dækkes uden ved Hjælp af extraordinære Midler, og det er dette Beløb, med Hensyn til hvilket man altsaa efter min Mening maa tage i næste Overveielse, hvorledes det kan blive dækket paa en Maade, der ikke er for byrdefuld for Statsborgerne. Man har i forrige Rigsdagssamling gjort et Forsøg paa ved et extraordinært Mittel at dække et Underflud, som da paaregnedes, nemlig ved den saakaldte overordentlige Skat. Jeg antager ogsaa, at den Udvei, man maa komme til, er at paalægge en Skat, men rigtignok en Skat, der maa være anderledes indrettet end den nuværende overordentlige Skat, nemlig en Indkomsskat, der er istand til at fordele det Underflydende paa de Statsborgere, som have Evne til at udrede det, og i Forhold til deres Skatteevne. — Idet man har opstillet Balancen for det indeværende Aar, er man kommen til det Resultat, at den stiller sig mindre ugunstig, end man ellers kunde formode, og en af Grundene dertil har den ærede Finantsminister angivet at være den, at de indirecte Skatter flyde rigeligt. Blandt disse indirecte Skatter er der imidlertid, som bekjendt, Krigsskatten paa Vareindsørsel og paa Brændeviinsbrænding; men den Lov, hvorved denne Afgift er paalagt, er af en saadan Bestaaffenhed, at den ikke svarer til de Anstuelser, der have gjort sig gjældende i den almindelige Toldlovgivning. Den blev i en Hast gjort til Lov, og de Satser, som ere blevne opstillede i den, ere netop saadanne, som tidligere fra Rigsraadets Side vare blevne forfaste. Det vilde dog være rigtigt, at en saadan Skat, som er indført paa Grund af Krigsforholdene, fik en Ende, navnlig naar den er af den Bestaaffenhed, som den er, idet den

nemlig paa en uforholdsmæssig Maade betynger dem i Landet, som have mindst Naad til at bære Skatten, hvilket netop var en af de Grunde, der bleve anførte mod de Satser, som ere optagne i denne Lov, dengang Toldloven i Almindelighed blev forhandlet, og da man forsøgte at faae disse Satser ind i den almindelige Toldlov. Det forekommer mig altsaa, at de, der ønske en retfærdig Bestaaffning her i Landet, maae rette deres Bestræbelser paa at faae denne Lov affattet jo før jo hellere. Den Underbalance, som derved fremkommer, maa man søge dækket paa en eller anden mere retfærdig Maade, og jeg for mit Vedkommende agter, hvis jeg kan faae den fornødne Understøttelse dertil, at foreslaae, at Abhyttet af denne Skat gaaer ud af Finantsloven, medens der fremkommer et Lovforslag om at have den vedkommende Lov. — Med Hensyn til Lovens øvrige Bestemmelser gjorde den høitæredede Minister opmærksom paa, at en Deel af Forøgelserne deri i Sammenligning med forrige Aars Finantslov er en Følge af de store og vigtige Love, som det er lykkeligvis Regjeringen og Rigsdagen at tilendebringe i forrige Session, og jeg skal i denne Henseende kun nævne to af disse Love. Den ene er Loven om Hærens Ordning med tilhørende Lønningslov, og den anden er Loven om Jernbanernes Drift ved Staten. Med Hensyn til den første fremkom der en indtrængende Anbefaling og Lovpriesning fra den høitæredede Finantsministers Side, navnlig angaaende Gjennemsigtigheeden og Fuldstændigheeden i Oplysningerne, og fra denne Side betragtet troer jeg ogsaa, at den ærede Minister har Ret; der er virkelig fremkommet et overordentlig interessant Bidrag til at lære at kjende, hvad det er, der har foraarsaget de store Summer, som opføres paa de vedkommende Poster; det er fremsat med stor Alenhed fra den ærede Krigsministers Side, hvorfor Enhver maa hde ham sin Anerkjendelse. En anden Sag er, at der er en saa betydelig Forøgelse i Udgifterne i Forhold til det forrige Aars Udgifter; men den ærede Finantsminister siger, at det er os selv, der have villet det; det er Rigsdagen, der har forøget en Deel af Udgiftsposterne i Forhold til, hvad Regjeringen havde foreslaaet, og man kommer da tilbage til